

[Søren Jensen.]

været og i dag er i erhvervet, kan den enkelte desværre ikke selv få noget til side til mekanisering og rationalisering af sin bedrift. Det er derfor nødvendigt for ham at påtage sig nye og tyngende gældsbyrder; det har mange måttet skride til for at få arbejdet gjort.

Det gælder for landbruget som for andre erhverv, at det for at kunne hævde sig fremover må rationalisere og mekanisere, og dertil bidrager denne lovgivning for os at se på en positiv måde. Jeg tænker bl. a. på det nye i lovforslagets punkt 2, hvorefter der åbnes adgang til maskinfællesskab mellem flere landbrugere. Derved får de mindre landbrugere lettere ved at anskaffe og drage nytte af de større og dyrere maskiner og være med i den rationalisering og mekanisering, som tiden nu engang kræver.

Det fremgår af betænkningen — som det også før blev sagt — at De samvirkende danske Landboforeninger over for udvalget har foreslået, at lovens område udvides til også at omfatte landboforeningernes indkøbsforeninger. Det har ministeren ikke ment burde medtages i det foreliggende lovforslag, men den højtærede minister har erklæret, at han er villig til at foretage en undersøgelse af sagen og herunder optage forhandlinger med De samvirkende danske Landboforeninger med henblik på muligheden af at få en lignende lovgivning for landboforeningernes indkøbsforeninger. Jeg føler trang til at sige den højtærede landbrugsminister tak for det tilsagn, der heri ligger. Det virker for mange, og jeg synes ikke uden grund, urimeligt, at man drager det skarpe skel imellem de bedrifter, som loven omfatter, og dem, der ligger udenfor, således f. eks. at de, der har 15 ha, kan medtages, medens de, som har 16 ha, ikke kan komme med. Jeg betragter landbruget som en enhed og en helhed og håber, at også den højtærede landbrugsminister vil gøre det i den forhandling, der med henblik på disse ting nu skal føres.

Med disse bemærkninger kan jeg på mit

partis vegne anbefale at stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Niels Ravn: Allerede ved lovforslagets første behandling tog jeg principielt afstand fra lovforslagets indhold, og da der ikke under udvalgsbehandlingen, som har været temmelig langstrakt, er sket ændringer i lovforslaget, er min stilling naturligvis ikke blevet ændret.

Der er under udvalgsbehandlingen sket dette, at der fra De samvirkende danske Landboforeninger er kommet et forslag om at tage disse foreningers indkøbsforeninger med ind under lovforslagets bestemmelser, og der er kommet, jeg ved ikke, om vi skal kalde det et tilsagn, men i alt fald en udtalelse fra den højtærede landbrugsminister om, at han vil se på mulighederne herfor. Når jeg er modstander af lovforslaget, skyldes det bl. a., at det trækker et skel mellem landbrugets forskellige brugsstørrelser, og når dette skel oven i købet drages på en sådan måde, at en stor part af de brug, som efter forslaget kan komme i betragtning, gennem strukturrationalisering efter manges mening efterhånden bør forsvinde, så virker skellet endnu mere urimeligt.

Men ikke alene af den grund er vi principielt modstandere af lovforslaget, vi er det også, fordi selve udlånsmåden efter vor opfattelse er forkert. Der er jo ikke her alene tale om statsudlån, men der er tale om statsudlån til en organisation, som så selv — ganske vist efter visse retningslinjer i lovforslaget — skal forvalte og administrere de midler, som staten her stiller til rådighed. Vi har fået nogle udtalelser eller besvarelser fra den højtærede landbrugsminister i relation hertil, besvarelser, der klart giver udtryk for, at det er den højtærede landbrugsministers indstilling, at der i administrationen af lovforslaget, så vidt det er gørligt, skal sørges for, at der ikke finder forskelsbehandling sted, hverken med hensyn til hvilke maskintyper eller hvilke firmaer der kommer i betragtning. Det